

[Indenrigsministeren.]

Behov forholdsvis for det kommunale Styre i de 3 Kommuner i Frederiksberg og Gentofte Kommuner kan tilvejebringes ved en langt, langt ringere Beskatning af en vis Indtægt end i København. Jeg skal anskueliggøre dette Forhold blot ved 3 Tal. Hvis man anvender den københavnske Indkomstskattelovs Rateskala paa Indkomsterne i de 3 Kommuner, vil man se, at denne Skat i København vil indbringe et Beløb, der svarer til 64 Kr. pr. Indbygger; anvender man samme Rateskala paa Frederiksberg, vil Skatten indbringe 124 Kr. pr. Indbygger, og vil man anvende denne Rateskala paa Indkomsterne i Gentofte, vil den indbringe 190 Kr. pr. Indbygger. Der gives ikke Tal, tror jeg, der i højere Grad karakteriserer Forskellen i Velstandsniveauet i de 3 Kommuner, og disse 3 Tal er ogsaa tilstrækkelige til at vise, at det ikke er Hekseri, naar Frederiksberg og Gentofte kan holde lavere Skat end København. Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa en Gennemgang af København—Frederiksberg—Kommissionens Paaavisninger med Hensyn til god eller daarlig Administration, henholdsvis i København eller paa Frederiksberg. Jeg tror i hvert Fald, at denne Betænkning har været ganske overordentlig gavnlig til Belysning af megen Agitation, der i denne Henseende har været ført gennem Aarene, en Agitation, der anførte visse Kendsgerninger, som har haft deres Aarsag i den større Velstand paa Frederiksberg og ikke i en fra oven given Genialitet med Hensyn til Kommunestyret.

Det er denne Forskel i den økonomiske Bæreevne, som jo ikke skyldes noget Kommunestyres Fortjenester, som Kommissionen siger, det er Opgaven at udligne. Det sker ved, at der paa ensartet Grundlag foretages en Opgørelse over, hvad Indkomstbeskatningen og Ejendomsbeskatningen i alt indbringer pr. Indbygger i hver Kommune, og hvad disse Skatter indbringer pr. Indbygger for begge de to Kommuner under eet, og der derefter finder en Udligning Sted. Den Kommune, hvis Skatteindtægt pr. Indbygger herefter er højest, tilsvarende den anden Kommune et Beløb, der udfindes ved at multiplicere Kommunens Indbyggertal med det Kronebeløb, som Kommunens Skatteindtægt pr. Indbygger er større end Skatteindtægten pr. Indbygger for begge Kommuner regnet under eet. Dette er i Virkeligheden Indholdet af Forslagets § 1, der angaar Udligning mellem København og Frederiksberg. For at sikre, at det ensartede Grundlag, hvorpaa Op-

gørelsen af Beskatningen pr. Indbygger skal ske, stadig følger Kommunernes Udgifts- og Indtægtsniveau, der jo er afhængigt af skiftende økonomiske Forhold i Samfundet, er der i § 2 givet nærmere Regler for Udregningen af saakaldte Udgiftstal og Skattetal, der virker som en Maalestok for denne Skatteberegning. Man vil i øvrigt se, at den Udligning, der her er Tale om, lader Frederiksberg beholde den økonomiske Fordel, som Kommunen har i Sammenligning med København ved, at den paa Grund af sine hidtidige bedre økonomiske Forhold har kunnet oparbejde en forholdsvis større Formue end København.

Kommissionen gjorde endvidere opmærksom paa, at den anden Faktor, der i væsentlig Grad var medvirkende til Forskellen i disse Kommuners økonomiske Vilkaar, om end i langt mindre Grad end den forskellige Indkomstfordeling, var de forskellige sociale Byrder, og Kommissionen foreslog derfor en Udligning af disse sociale Udgifter efter samme Princip, som jeg har nævnt for Indtægtsudligningen. Frederiksberg Kommunes Repræsentanter tog dog afgjort Afstand fra denne sociale Udligning, og jeg skal om et Øjeblik vende tilbage til dette Forhold. Under de Overvejelser, der herefter fandt Sted i Gentofteudvalget angaaende Gentofte Kommunes Indpasning i Systemet, gjorde Gentofte Kommunes Repræsentanter gældende, at dersom dette System skulde anvendes ikke blot mellem København og Frederiksberg og mellem København og Gentofte, men Systemet ogsaa skulde have Virkning mellem Frederiksberg og Gentofte indbyrdes, vilde Følgen blive et ikke ringe Tilsvær fra Gentofte til Frederiksberg, hvad der i Forbindelse med Frederiksbergs større Formue vilde medføre en større Skatteudskrivning i Gentofte end paa Frederiksberg, og Gentofte Kommunes Repræsentanter krævede derfor, at Udligningen skulde foregaa paa den Maade, at der først skete en Udligning mellem København og Frederiksberg og derefter en Udligning mellem København og Gentofte. Dette Krav har Københavns Kommunalbestyrelse givet sin enstemmige Tilslutning, og det er imødekommet i det foreliggende Forslag, idet, som man vil se, Forslagets første Afsnit, Paragrafferne 1—4, omhandler Udligningen mellem København og Frederiksberg, og andet Afsnit, Paragrafferne 5—9, omhandler Udligningen mellem København og Gentofte.

Endvidere var der i Gentofteudvalget Enighed om, at der paa det Tilsvær, som Gentofte herefter skal yde København,